

Nr 88.

Godkänd av första kammaren den 31 mars 1925.

Godkänd av andra kammaren den 31 mars 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående dels säkerheten för ett Östra centralbanans järnvägsaktiebolag år 1916 beviljat statslån, dels ock reglering av Uddevalla—Lelångens järnvägsaktiebolags skuld till staten.

(Bankoutskottets utlåtande nr 23.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avläten, den 20 februari 1925 dagtecknad proposition nr 72 har Eders Kungl. Maj:t, med åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, under punkterna 2:o och 3:o gjort de framställningar, om vilka här nedan vidare förmäles.

1:o)

I punkt 2:o) av ifrågavarande proposition har Eders Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att Östra centralbanans järnvägsaktiebolag må såsom säkerhet för ett nytt fast lån å högst 400,000 kronor och av beskaffenhet att kunna godkännas av fullmäktige i riksgäldskontoret använda de inteckningar å tillhoppa 400,000 kronor, som äro fastställda i bolagets järnväg från Linköping till Vimmerby med förmånsrätt näst efter inteckningar för tillsammans 2,260,000 kronor.

Såsom framgår av departementschefens yttrande till statsrådsprotokollet, har bolaget inbetalt samtliga med undantag av år 1924 förfallna annuiteter å i propositionen omnämnda statslån å 1,710,000 kronor och 1,342,046 kronor 46 öre. Emellertid har bolaget på grund av minskade trafikinkomster under senare år, för att kunna dels fullgöra sina förbindelser till staten, dels ock anskaffa erforderligt nytt materiel m. m., måst upptaga lån, för vilka ändamål bolaget är i behov av ytterligare rörelsekapital. I sådant avseende har bolaget gjort framställning att få disponera vissa i bolagets järnvägar för äldre obligationslån fastställda inteckningar, som enligt 1916 års riksdags

beslut bolaget skulle överlämna till riksgäldskontoret såsom säkerhet för det då beviljade statslånet. Fullmäktige i riksgäldskontoret hava för sin del icke haft något att erinra mot en dylik anordning och därvid främhållit, att bolaget såsom hypotek för ett obligations- eller annat lån å intill 400,000 kronor kunde använda inteckningar å motsvarande belopp. Då riksdagen i likhet med departementschefen anser det vara av vikt, att bolaget blir i tillfälle att fullgöra sin betalningsskyldighet till staten, har riksdagen ansett sig böra medgiva, att i enlighet med Eders Kungl. Maj:ts förslag bolaget må få disponera inteckningar å nyssnämnda belopp i järnvägen Linköping—Vimmerby. Säkerheten för statslånen torde icke härigenom komma att äventyras, helst villkoren för det nya lånet böra underställas fullmäktiges i riksgäldskontoret prövning.

Åberopande det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förenämnda framställning, medgivit, att Östra centralbanans järnvägsaktiebolag må såsom säkerhet för ett nytt fast lån å högst 400,000 kronor och av beskaffenhet att kunna godkännas av fullmäktige i riksgäldskontoret, använda de inteckningar å tillhopa 400,000 kronor, som äro fastställda i bolagets järnväg från Linköping till Vimmerby med förmanrätt näst efter inteckningar för tillsammans 2,260,000 kronor.

2:o)

I punkt 3:o) av förenämnda proposition har Eders Kungl. Maj:t vidare föreslagit riksdagen,

a) medgiva, att Uddevalla—Lelångens järnvägsaktiebolags skuld för det åt bolaget den 3 juni 1892 beviljade statslån å 1,247,000 kronor må, räknat från och med den 1 januari 1925, regleras på sådant sätt, att därav bildas tre särskilda lån, nämligen *dels* ett lån å 978,764 kronor 91 öre, motsvarande den 31 december 1924 icke förfallet kapital jämte anståndsrenta, den senare beräknad till sitt nutidsvärde, *dels ock* två lån å 268,235 kronor 9 öre och 309,520 kronor 10 öre, utgörande tillhopa samma dag förfallna kapital- och räntebelopp; och

b) föreskriva, att för de nya lånens erhållande skola gälla de i statsrådsprotokollet förordade villkor och bestämmelser.

I likhet med departementschefen anser riksdagen den ifrågasatta regleringen vara till gagn såväl för det allmänna som för bolaget. Riksdagen har ock förut i liknande fall, senast förlidet år, medgivit reglering av såväl förfallen som icke förfallen skuld å järnvägslån på i huvudsak samma sätt och villkor, som nu ifrågasatts. Under sådana förhållanden har riksdagen ansett sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Stockholm den 31 mars 1925.

Med undersätlig vörndnad.